

НА ПУЛЬСІ ЧАСУ

Шанувальникам поезії добре відоме ім'я сучасного українського поета, нашого земляка Бориса Чіпа, автора цілої низки поетичних збірок — «Очі мого батька», «Плин», «Двокрилля», «Жнивень» та інших. Нещодавно у видавництві «Молодь» вийшла в світ чергова збірка поета «Підкова». В анотації до неї, зокрема, говориться: «...Поет проникає в духовний світ сучасника, яскраво змальовує портрети людей, картини природи...».

Збірка містить два розділи — «Мить бронзи» та «І вічність трави». Зв'язок поколінь, сивої минушини й сучасного космічного віку червоною ниткою проходить лейтмотивом через кожен вірш цього розділу:

Вік бронзовий
короткий, наче мить.
Мечі, шоломи, стріли —
перетлїли.

Заплющуся —
і шаленіє тіло,
І вічний скіф кудись
крїзь мене мчить...

Глибоко актуальні, високопатріотичні рядки з вірша «Слово Ярослава Мудрого до синів»:

Синовії мої!
Дивіться в завтра.

Чи пройде по Русі
орда поганів,
Чи стріли брата
в брата полетять —
Не згине Русь.

Вірою в народ, його переможну силу, яка — у єднанні, братерстві, сповнений цей вірш.

Книги наших земляків

Про призначення поета, його місце в громадському житті розповідають поезії «Лермонтов», «Канте хондо», «Вірші, написані в день 40-річчя смерті Федеріко Гарсія Лорки».

Ряд кращих поезій збірки присвячений найдорожчій людині кожного з нас — матері. Синівська любов поета виходить в даному випадку за особисті рамки, бо це, зрештою, любов до всього прекрасного й доброго, чому навчила ненька, бо любов до матері невіддільна від любові до рідної землі, до Вітчизни:

І прихиливсь
до простоти землі,
Що розлуча навік
й навік єднає.

Коли стають землею
матері,
Ми землю матір'ю
уперше відчуваєм.

В особі Бориса Чіпа маємо тонкого самобутнього лірика, майстра, котрий вперто шукає (і часто-таки знаходить) своє світобачення в поезії, свої художні прийоми й образи, своє поетичне «я». Він, приміром, помічає «холодний дощ, немов холодна кров», або очерет, який «гойдає крильми, немов зелений птах». А в одному з віршів малює нам таку прекрасну образну картину:

Голенька голонька
трави
Промінням сонячним
зшиває

Степів зелені корогви.

І таких вдалих поетичних знахідок у новій збірці поета надibuємо немало. Завершує книгу переклад відомої поеми Сергія Єсеніна «Пугачов» — переклад, зроблений майстерно, колоритно.

Нова збірка поезій Бориса Чіпа свідчить про поетичне й громадянське зростання поета, про те, що він тримає свою руку й серце своє на пульсі часу, бурхливого сьогодення.

В. ГУБАРЕНКО.

рекорд камуфляжу - 1986-4200